

som her, bør være Grændsen mellem det raffinerede, og det halvraffinerede Sukker. Jeg tror ogsaa, at man af den her i Landet nedsatte Kommissions Betænkning vil finde, at denne i Virkeligheden netop har tænkt sig Nr. 19 som Etjellet imellem de Positioner, der her er Tale om, og derfor erkjendt, at netop de indførte Fariner burde have denne Grændse ved Nr. 19, i stedet for ved Nr. 18, hvorved der jo, i Sammenligning med tidligere, gives Farinerne den lille Fordel, at et lidt lysere Nummer kan blive indført, og, hvorved, altsaa Muligheden for, at Farinerne kunne holde sig som Handelsvare her i Landet, er bleven saameget større, som den lysere Vare vil vinde noget mere Gunst hos Forbrugerne og til dels opveie den Ulempe til den modsatte Side, som ligger i, at man ved det nye Lovforslag forhøjer Tolden for de lysere Fariner med $\frac{3}{10}$ St. Meningen er, altsaa med andre Ord den, at man mener, at man, derved, at man forhøjer Tolden for Fariner med $\frac{3}{10}$ St., stiller dem noget ugunstig til at vinde Indgang som en umiddelbar Forbrugsartikel, hos Befolkningen, men derved, at man, saa igjen tillader, at en noget lysere Sort Fariner kan komme ind i Landet til denne Told, gjør man det muligt, at disse Varer, der sammenlignede med en virkelig raffineret Vare, maa anses for at være en betydelig billigere Forbrugsartikel, alligevel kunne opetholde deres Standpunkt her i Forbrugen. Jeg tror altsaa, som en lille Modvægt mod den Virkning, som forøvrigt selve Lovforslaget vil have paa de nævnte Sukkerforbrugs Forbrug her i Landet, at turde anbefale Forslaget under Nr. 2. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 7, da gaar dette ud paa, at forandre en af de nye Tharassatser, nemlig Tharaen for Havana-sukker. Efter de Oplysninger, som jeg og flere have kunnet indhente, saa er iblandt de Tharassatser, som nu ere fremkomne i dette nye Lovforslag, og som, jo netop skulde gaa ud paa, i Modsetning til de noget mere vilkårlige Sætser, som staa i den oprindelige Toldtarif, at indføre en Thara for de forskjelligte Sukkre, der svare til Virkeligheden, Sætser for Havana-sukker, den, som giver den rundeligste Thara, og da netop

Havana-sukker fremfor noget andet Sukker, er en Forbrugsgegenstand for Raffinadøvrerne, saa har man ment, at man ikke paa dette Punkt burde lade den gunstigste Position blive staaende. Man har derfor ment, at det vilde være rigtigt at nedsette Tharaen for Havana-sukker med een pCt. af Tolden af det indførte Kvantum, altsaa fra 15 til 14 pCt., hvilket saaledes vil blive til Fordel for Statskassen. — Det tredje Forslag, jeg har været med til at stille, vil jeg i og for sig overlade det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) at motivere, og skal kun udtale, at den Tanke, som ligger heri, nemlig at gjøre Løven midlertidig, har Meget, der taler for den, idet den for det Første i Virkeligheden stadig bringer den forventede nye Toldreform i Grindring som et nært Fremtidshaab, og dernæst tillige gjør denne Reform paa en vis Maade til en Nødvendighed, forsaavidt man jo vil kunne sige, at dersom denne Reform ikke skulde komme inden den 1ste April 1873, da den foreliggende Lov efter Endringsforslaget skal ophøre, vil der virkelig være nogen Vanstuelighed tilstede, idet det maa erkjendes, at naar den gamle Tilstand igjen skal indtræde ved Ophøret af denne Lov, vil det idetmindste med Hensyn til enkelte Punkter af denne Lov, og navnlig for Tharaens Bedkommende være meget vanstueligt, om ikke umuligt, at gaa tilbage igjen til den tidligere Tilstand. Der lægges altsaa ved denne Bestemmelse et Slags Tryk, som jeg tror kan være ganske anbefalelsesværdigt. Af de Forslag, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber) har stillet med Hensyn til Thara, skal jeg for mit Bedkommende sige, at jeg anser Forslaget under Nr. 6 for at indeholde en hensigtsmæssig og fornustig Forandring. Her taler jeg imidlertid alene i mit eget Navn, idet jeg ikke har konfereret med noget af de øvrige Medlemmer, som have været med til at stille de Forslag, som jeg hidtil har anbefalet. Jeg tror, det ærede Forslagsstilleres Mening er den, at der i Virkeligheden dels har været indført Kvantiteter, hvor en Indpakning af særegen Natur har givet en, saa betydelig Fordel for Tharaen, at det, dersom denne skulde godtgjøres, efter 13 pCt.